

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Kedd, június 7.

Háború
az iparfejlesztésért.

Kolozsvár, június 7.

Iparfejlesztés nincs ugyan még most sem, de program, az már van. Egy emlékiratot dolgozott ki az újonnan megalakított, de még össze nem hívott országos ipartanács előkészítő bizottsága.

Tíz tagból áll ez az előkészítő bizottság. Az elnök Wekerle Sándor volt miniszterelnök, most a közgazdasági bíróság elnöke, tagjai mind nagyon előkelő urak, több kegyelmes és méltóságos ur. És ezek sokat tanácskoztak, amíg megszületett a memorandum, melyet tárcája költségvetésének tárgyalása alkalmából a képviselőház pénzügyi bizottsága elé terjesztett Hieronymi Károly kereskedelmiügyi miniszter.

Már eleve kifogásolták és jogosan, hogy az országos ipartanács előkészítő bizottságában nincs képviselve maga az iparosság és ez meg is látszik az emlékiraton, melyben kétségteljesen nagy jóakarattal nyilatkozik meg, de amely mégis nélkülözi nem egy részletben a teljesen gyakorlati férfiak eszméit és javaslatait.

Ezek bevétele a nagy ügybe mindenesetre igen kíváncsok és remélhetőleg magának az országos ipartanácsnak adatik erre alkalom már közelebb. Nehogy aztán utólag kelljen e testületnek fölemlíteni a sérelmeket a házakat és mulasztásokat és nehogy mindjárt gravameneken kezdődjenek az országos testületnek működése, melyet az előbbi szakminiszterek öt esztendőn keresztül egyáltalán nem vettek igénybe.

Pedig lett volna rá alkalom és szükség bőven. Mint most revízió alá veszik az állami kedvezményt és az ipartörvényt, fölötté aktuális ez már sok esztendő óta és az iparosság panaszai bizony megérdemelték volna, hogy ne hevertessék és halmozzák össze azokat évtizedeken keresztül, míg most már valóságosan heroikus kurák kellene, melyektől vajjon nem riad-e vissza a kormány, mikor az ország egész pénzerejét odaadja meddő katonai célokra.

Mert mindjárt az állami ked-

vezményezés rendszerének gyökeres átalakítására és illetőleg a céltudatos, erélyes iparfejlesztésre nem elegendők ám pusztán a jó, vagy éppen kevésbé jó gondolatok. Mint a háborúhoz, elhész is pénz, pénz és pénz kell, amit pedig saját közgazdasági érdekeinkre ugyancsak fukarul ad rendelkezésre Lukács László, az átalakító akciók szükségkl kerékkötője.

Az első feladata tehát az lesz az országos ipartanácsnak, hogy itt igazi háborúrói van szó. Háborút viselnek és hadakoznak ellenünk, még pedig a legiszonyabb és legperfidebb eszközökkel az osztrákok. Ha csak a magyar liszt ellen való szemtelen osztrák agitációt nézzük is, annak oly részletei jutottak már is tudomásunkra, hogy a magyar kormány vád alá helyezést érdemel, ha a legnagyobb batározottsággal le nem szereli az osztrák gazdaságokat és azok közt a magyar liszt megvámolását és bojkottálását.

Ha valaha, ez esetben oly erős lépésre van szükség, mely kettévágja Ausztria és Magyarország között a közgazdasági gordiusi csomót. Ha odaát kijátszák és megszegik a vám- és kereskedelmi szövetséget, ám szét kell az szakítani teljesen és át kell térni az új önálló vámterületre, melyet úgy is hangosan követel az egész magyar közvélemény.

A magyar iparfejlesztésnek, erős, hatalmas alapokon való közgazdasági előrehaladásunknak úgy sincs más módja, mint a vámonállóság. Ezzel, egyedül ezzel a kiinduló ponttal lehet értékessé tenni az országos ipartanács tevékenységét. E nélkül csak vergődés és kapkodás minden, az emlékirat és a célbavett törvény-reviziók. Pedig már beszéltünk, sirtunk és jajveszékeltünk eleget és elérkezett a tettek tizenkettedik órája.

Egy képviselő.

— A képviselőház ülése. A képviselőház ma délután 12 órakor Perczel Dezső elnöke alatt formális ülést tartott. Az előző bejelentések után, a melyek között a Bánffy megbízó levele is szerepelt, Ugron Gábor megstúrta a minisztereket, hogy a függőben levő interpellációkra sürgősen válaszoljanak és hogy az indítványok indoklására határnapot tűzzenek ki, mert a

házasabályok értelmében 80 napon belül el kell ezeket intézni: Az összehívhatatlansági bizottság tagjai közül azok, akik még nem tettek esküt, névszerint gróf Andrássy Tivadar, Szentiványi Árpád és Rakovszky István letették az esküt. Azután Lukács László pénzügyminiszter betértesztette az augusztus végéig szóló két havi indemnitást kéro törvényjavaslatot. Az ülés végén Ugron Gábor azt javasolta, hogy a ház csütörtökön tartsa a legközelebbi ülését, a melynek a napirendjére a beérkezett kérelmeket tűzzék ki. Tisza István elvben hozzájárul Ugron javaslatához, a mennyiben vagy csütörtökön vagy pénteken úgy is lesz ülés. Madarász József felszólalása után, a ki szintén az erősen felszaporodott interpellációk elintézését sürgette, az ülés véget ért.

A magyar delegáció ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, június 6.

Széll Kálmán elnök megnyitja az ülést, hitelesíti a múlt ülés jegyzőkönyvét. Bejelenti, hogy a birodalmi tanács országos bizottsága már tárgyalta az összes költségvetéseket, ezt a magyar országos bizottsággal közölte is. Indítványozza, hogy egy új egyeztető albizottság alakíttassék, mely hét tagból állana. A bizottság ez indítványhoz hozzájárulása esetén a választás az ülés végén ejtetik meg.

A ház elfogadja az elnök indítványát. Következik a hadügyi költségvetés.

Lovász Márton: A hadügyi kormányzat programjában különféle változások állottak be és állanak be évről évre gazdasági helyzetünk rovására. A közvélemény ebből azt látta, hogy valami külpolitikai körülmények indokolják ezeket. A külügyminiszter erre azonban olyan meggyőződéssel hangon azt mondta, hogy erről szó sem lehet, hogy kényszerítelve vagyunk elhinni. Kutatja tehát az okokat, melyek szükségessé teszik ezt a nagy hadi készüldést. Arra a meggyőződésre jut ennél a kutató munkájánál, hogy itt az okok a magyar kormány gyengeségében keresendők. A mi kormányunknak egyedül célja csak az, hogy nem nézve, vajjon kibírja-e az ország pénzügyi helyzete a hadügyi kormányzat minden indokolatlan kérése teljesedjék. Hibáztatja a kormányt, hogy nem számol a nép anyagi körülményeivel. Aggódik, hogy a tisztviselők fizetésrendezése, a beruházás stb. által nagyon igénybe vett állami vagyon ez újabb horribilis költségeket nem lesz képes kibírni. Ha bejelünk abba az állapotba, hogy hitelünk megcsappan, akkor nemcsak katonailag, de erkölcsileg, gazdaságilag is harcképtelenné leszünk. Kérdi, gondoskodik-e ezen összeg-

ből a miniszter arról, hogy Magyarország erődítési helyei is részesedjenek?

A hadügyi kormányzatnak úgy látszik nem a haza megvédésére volt szüksége ezekre a milliókra, hanem valami kalandos hadjáratokra. Elítéli ezt az eljárást, mielőtt hadjáratokra aspirálnánk biztosítva kell lennie honvédelmünknek, nehogy ilyen hirtelen ábrándok mellett mi ne lehessünk képesek ellentánni a külső támadások esetleges támadásának. Nem szavazza meg a költségeket.

Keglevich István gróf a létszámamelés mellett foglal állást. Szükségessé tartja ezt a multa tekintettel is amennyiben abban a hadsereg védelmi képességében nagy visszamaradás konstátálható. A létszámamérés oka a mult politikai körülményekben keresendő. Statisztikailag kimutatja, miként aránylik a mi hadseregünk létszáma a különböző országok hadseregének létszámához. Kimutatja monnyivel többet fordítanak ezek az idegen országok anyagilag is a hadsereg harcképességének fejlesztésére. E kimutatás alapján határozottan szükségesnek tartja a létszámamelést, hogy némileg is közeledjünk a külföld több országának harcképességéhez.

Wiltch Frigyes gróf hibáztatja a kormányt, hogy a költségvetés előterjesztésének egy szemernyi takarékoság iránt nem mutatott hajlamot, hogy nem mérlegelte gazdasági helyzetünk mennyiben bírhatja ki ezt a magában indokolatlan kiadásokat. Elismeri, hogy erős hadsereg szükség van az országnak, a tapasztalatok bizonyítják, hogy a modern technika hadiszervizmányaival hadseregünk is fel kell hogy legyen szerelve. De mindezek beszerzésével takarékoskodni kell, ennek a takarékoskodásnak kell mutatni a jóindulatot a kormány részéről. Sajnálattal kell azonban konstátálnia, hogy ez a jóindulat hiányzik. A létszámamelés sohasem fogja megszavazni. Addig, míg a hadügyi kormányzatnak nem tapasztalja a jóka atát a takarékoságra, míg újabb és újabb indokolatlan követelésekkel állanak elő, nem szavazza meg a költségeket.

Elnök: Az ülést egy negyed órára felfüggeszti.

Napirenden van-e?

Irt: Hentaller Lajos orsz. képviselő.

Hieronymi Károly egyike a legerősebb logikájú államférfiaknak. Ha jól emlékezem, Eötvös Károly konstátálta valahol, hogy Kerkápoly volt Hieronyminél erősebb fejű logikus.

főnök lakásának redőli lezáródtak. Félix — a ki végre is hájár volt — megkönynyebbülten sóhajtott fel s biztatni kezdett bennünket:

— Azt hiszem, nem venné rossz néven a szép ismeretlen, ha a vonat indulásig mulattatnánk.

Valamennyien gondoltunk erre már előbb is, de mintha csak erre a biztatásra vártunk volna, helyeslőleg néztünk össze. Megbeszélvén a dolgot, úgy egyeztünk meg, hogy közülünk egy odamegy hozzá, bemutatkozik és felajánlja neki az egész tisztikar hódolatát teljes mulattatását a legközelebbi vonat indulásáig.

A választás reám esett. Én mentem hozzá. Némittől szólaltam meg. Nagyon szívesen fogadott, de a német nyelvet nehezen tőrt s franciául felelt.

Engedelmevel odajött aztán hozzá valamennyi s együtt vacsoráltunk.

Félixet ültették melléje, ő úgy beszélt a franciául, mintha anyanyelve lett volna s ő tette meg rá először az észrevételt:

— Nem tudom meghatározni sem a nemzetiségi, sem társadalmi pozícióját. Annnyit tudok, hogy a francia se anyanyelve. Egyik percben azt hiszem hogy valami fejedelmi vér, a másik pillanatban, hogy egy nagyszabású cocotte... De hát szó sincs róla, egyik, egyik se! A fejedelmi sarjak nem pezgőznek ismeretlen huszárokkal, s a cocottek nem tudnak maguk iránt ennyi tartózkodó tiszteletet ébresztani mulatozás közben is.

— Oh, Susanne! — sóhajtottam, Félix összeharapta az alkát.

— Hagyj békén öreg. Susanne egy édes, halvány álomkép. Ellágyul a szívem, ha rá gondolok. De ez asszony itt!...

Szóval egy kicsit mind szerelmesekebe; s mikor elrohogott a vonat és ő itt maradt, hangosan tört ki az öröme és csókoltuk volna a kezeit boldogságunkban. Ámde nem lehetett. Nem engedte meg

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Negyszög centiméterenként 8 fillér.

(parosok és kereskedők kedvezményben részesülnek)

Nyílttér megállapodás szerint.

A kemény logikájú egyének ritkán szoktak tévedni. És ennek dacára Hieronymi Károly a kereskedelmi tárca tárgyalása alkalmával mégis tévedett. Tévedett, mert azt mondta, hogy az önálló vámterület kérdése jelenleg nincsen napirenden.

Dehogyan nincs! Nagyon is napirenden van. Még pedig régóta. Ha voltaképpen szorosra vesszük a dolgot, köztünk és Ausztria között már vagy öt esztendő óta a vámsorompóknak is fel kellene állítva lenni. Legalább törvény szerint. De hát napirenden van ez a kérdés és marad is nemcsak azért, mert az egész közvélemény követeli, nemcsak azért, mert az ipar és kereskedelmi kamarák, elenyésző kivétellel az önálló vámterület felállítását mellet nyilatkoztak, hanem napirenden van és marad, mert az önálló vámterület felállításának kérdése, Magyarországra nézve életkérdés.

Tudja ezt a kereskedelmi miniszter is. Valamint azt is igen jól tudja, hogy a közös vámterület egyszerűen a rablógazdaság rendszerét jelenti Magyarországra nézve. Még pedig kivétel nélkül úgy az ipar, mint a kereskedelem és közgazdaságra.

Ennek tehát véget kell vetni.

Tudom én azt, hogy vannak nemzetgazdák, akik a védvámrendszert tartják jónak. És vannak államférfiak, a kik a szabadkereskedésnek a hívei.

Elismerem azt is, hogy mind a két felfogásnak megvan a maga jogosultsága.

De ha védvám van, akkor az csakugyan legyen védvám, mely a magyar ipart, kereskedelmet és nyers termékeket védelmezze minden idegen, ipari, kereskedelmi és nyers termékek beözönlése ellenében, tehát adjon a magyar gyároknak, kereskedőknek és termelőknek legalább mérsékelt védelmet az osztrák ellenében is.

Ha a miniszter ur ellenben a szabad kereskedés híve, akkor legyen annak igazán híve s teremtsen olyan szabad kereskedést, mely szabadságot ad mindenkinek a legolcsóbb piacon bevásárolni.

De hogy se védvám ne legyen, se szabad kereskedelem, hanem a magyar nemzet piacán egy idegen, szomszéd nemzet iparát védje magas vámoakkal minden verseny ellen, hogy a magyar nemzet se a maga piacát ne használhassa, sem olcsóbb versenyzőnek ne nyithassa meg; hanem egyenesen kiszolgáltatassa monopoliumul az osztráknak, ez minden körülmények között egy logikátlan képtelenség, melyet még nem látott a világtörténelem.

A közös vámterület sem Ausztriában

csókolni még a keztyűs kezét se. Ugy mulatott velünk, mint egy igazi pajtás, velünk elénkelt a nótánk óráit, de olyan határozott, rideg és fenéges tudott lenni, ha kissé mámorosan odahajoltunk feléje, hogy uri ember létünkre még gondolatban se illethettük valami durvasággal.

A vonat, amit elmulasztott, csak négy öt nap múlva futott újra arra. Szálloda nem volt a közeli helyiségben sehol. Pedig már virradni kezdett s gondolni kellett arra, hogy a hölgyeknek nyugodt pihenő helyük legyen.

Félix és én tanácskoznunk kezdtünk s egy nem mindennapi ületünk támadt. Elhatároztunk ugyanis — a többiek utólagos jóváhagyásával — hogy a legszebb gargon lakást nekik engedjük át, hogy mi ketten azt rögtön rendbe is hozzuk s a hölgyek egész idő alatt — hercegi ellátással — ami vendégeink lesznek.

Rögtön átmentünk K—ba. Az egész lakanyában Félix lakása festett legjobban. De azért összehordtuk oda a többiekből mindent, a mi szép, értékes, izléses. Olyan remek szőnyeggyűjteményt már régen nem láttam, mint a minőt ott halmozunk össze. Két órai erős munka után rendben volt minden s akkor visszasiettünk, hogy felajánljuk azt neki a tisztikar nevében.

Egészen természetes egyszerűséggel vette tudomásul a dolgokat velünk jött, szép álmokat kívánt nekünk és aztán eltűnt társalkodónőjével együtt. Mi pedig megbűvölve bámultunk utána, aztán komolyan összenéztek.

— Ezek a hölgyek a mi vendégeink — szólott most a kapitány — biztonságukért egyenkint felelősek vagyunk. Tudom, hogy uri emberekhez beszéltem...

És csakugyan, a két hölgy egy kolostorban sem lehetett volna nagyobb biztonságban, mint ott a kaszánya melletti kis gargon lakásban, a forró szívű huszárok védelme alatt.

Az az idő, a mit velünk töltött, olyan

TÁRCA.

Az ismeretlen.

Irt: Gömbösné-Galamb Margit.

Egy mindig vidám uri ember — akit nek sok kíváló tulajdonsága között megvan az a szereltemelől szórakozása, hogy passzióval ülteti fel az embereket, nagyokat mond és még nagyobbakat mulat magában, ha sikerül a csínye — egy szép tavaszi estén abban a budai kis vendéglőben, ahol a pincérek hagymailatosak ugyan de a libák kitűnően sülték, — egy kis történetet beszélt el nekem.

Hosszu asztalt ültünk körül, s a szelímes nagymondó éppen én mellem kerültem. Beszélt a könyvről, amit valószínűleg sohasem olvasott, aztán gondolt egyet és mosolyogva szólt:

— Mondok el egy igaz történetet írja meg.

— Nem nagyon szeretem ugyan az igaz történeteket — felelt nek — de azért csak mondja el. Teszek hozzá valamit, veszek el belőle egy keveset, színezek ott, a hol szint kíván a mese, aztán csak lesz belőle valami.

— Megengedi, hogy rágyujtsak előbb?

— Oh, de mennyire?

— Fogja érdekelni egy kicsit a dolog?

— Nagyon. Mint minden téma.

— Pontos leírást adok, de írjon ki mindent. Változtasson a helységneveken.

— Becsületbeli dolgoknak fogom tartani.

Mosolygott, Oh, az az áruló mosolygás! Hanem azért én olyan komoly képpel hallgattam, mint kislánykoromban a szentek életének történetét, a mit mindig ebéd alatt, a rektoriumban olvasott fel egy-egy növendékúrsunk.

*

A k-i huszárdivízió laktanyája egészen közel esett az s-i vasútállomáshoz, a mely tudniillik a keleti express megállóhelye is volt.

Mi huszártisztek, csupa életvidám, jókedvű, gondatlan fiúk, odajártunk rendszeres étkészésre. A vendéglőnek kétféle árszába volt: egyik, a méregdrága, az express utasai számára, a másik, a nagyon méltányos, a mi részünkre.

Hogy egészen hű legyen elbeszélésem, tudnia kell azt is, hogy mi nem csupán a jó kocsit jartunk át az állomáshoz. A fő vonzóerő, ami odavitt bennünket, mindig egy-egy reménybeli kis kaland volt. A keleti express utasai, azaz, hogy nótázzai között sokszor akadt olyan, aki megértette a mi néma hódolatunkat, szembeszédünk, sóhajainkat s a kiknél, ha egyebet nem is, annyit többnyire elértünk, hogy a vonat indulásakor mosolyogva fogadta hódoló bocsintstelgésünket... Akadt nagyobb szabású kalandunk is, de azt — engedelmevel — elhallgatom.

En még mindig a régi rektoriumbeli ábrázatommal szóltam közbe:

— És aztán?

— És aztán? — szól megütődve a mesemondó, — hát nem elég gyorsan haladok? Kérem, legyen szíves türelemmel végighallgatni, ezt meghallhatná a Sacré Coeur növendékei is....

— Ergő, az s-i állomáson voltunk — folytatta tovább — és szokatlannul boldog jó kedvben, Fent az emeleten az állomási főnök leánya, aki Budapestben nevelkedett, magyar dalokat játszott a zongorán. Tudtuk, hogy kinek szól a dal. A szép Félix is vörösödött a tekintetünk alatt. Gondolom, egy kicsit sokat álmodoztak egymásért a halvány Susanneval... Azonban ostobaság volt az egész. Félix, aki az ő leányával minden leányszívre hatott, egyetlen örököse volt vagy három kékvérű nagybátyjának s maga is hétágu korona alatt viselte a monogramját: A kis Su-

sanne pedig szimpla polgári család ivadéka s még csak szép se tudásosan. Azonban Félixszel megértették egymást s a szőke kis hadnagy tudta hibátlan német fordításban, amit Susanne játszott odafenn.

— Ha az isten nem egymásnak teremti... —

Mi a — többiek — valami boldog előérzet hatása alatt ragyogó arccal figyeltük az express robogását, amely egészen elnyomta a zongora busuló hangjait.

Mikor megállt a vonat, végigfutott szemünk a szállalokon. Keresn voltunk mindössze. De egy feltűnően szép hölgy mégis akadt. Lerakatta a máhált, más irányba készült, csatlakozásra várt.

Mi majd elhelyeltük a szemünkkel. Még Félix is egészen felolvadt s egy percre elszállt mámoros fejből a szép magyar dal melodája.

A mi ismeretlen hölgyünk nem egy-magában volt, mellette ült a társalkodónője is. Mert azt elfeledtem mondani, hogy egy asztalhoz telepedtek le és oszonnát rendeltek maguknak.

Középmagas, erős és mégis grációz alak volt, szürke utruhában, angolos eleganciával öltözve. Az egy kicsit meglepett bennünket, hogy igazán uri megjelenéséhez és magatartásához utra ékszereket viselt. Nem sok, de feltűnően értékes ékszert. Óriási brillant boutonokat és a lábán, a keskeny bokáin egy vastag arany karikát.

A lábait egymásra rakta s nekünk rögtön szemet szurt bámulatos fess felcípője, himzett selyemharisnyája és az az aranykarika.

Elmult egy óra, másfél óra, s a tisztasztal rendületlen kitarással ostromolta tekintetével a másik asztal hölgyeit. A társalkodónőről lesiklott figyelmünk, egészen elvesztett urnője ragyogó szépsége mellett, aki a mi diszkre, hódoló, majd merész pillantásainkat éppen úgy viszonzotta is.

Esteledett már s fenn az állomási

sem a Lajtán innen nem kell a népek nagy zömének. De kell a nagy tökéseknek, a nagy pénzembereknek, a kik a külföldi, idegen pénzekkel spekulálnak és manipulálnak. Ezek félnek az átmeneti időszakoktól. Pedig azon át kell esnünk! Lehetőség, hogy rövidebb-hosszabb ideig nyomtasztólag fog hatni az önálló vámterület és a vámsorompók felállítás, de keresztül ment ez a nemzet már nagyobb bajokon is.

Kiálljuk ezt is, ha az uristen is úgy akarja és termést ad.

A vasutasok sztrájkja.

A főtárgyalás harmadik napja.

— Express tudósítás. —

Budapest, június 6.

Az elnök intézkedése folytán ma a nagy esküdtészi teremben folytatták a tárgyalást. A nagyközönség részéről ma sem csökkent az érdeklődés s óriási néptömeg állja el a folyosókat. A védőket az esküdték helyein foglalták helyet, közvetlen mellettük két sorban a vádlottak ülnek, míg a védők szokott helyeit az újságírók foglalták le.

Az elnök fél 10 órakor nyitja meg a tárgyalást. Konstatálja, hogy a beidéztet tanúk mind megjelentek.

Geszti ügyész a tárgyalás elején bemutatja az államvasutak igazgatóságának átiratát, melyben a beidéztet távirásztanoknak megengedi a vallomástételt, egyúttal több okiratot terjeszt elő. Egyben bejelenti, hogy az általa megnevezett tanúk közül három tanu kihallgatásától eláll.

Dr. Pollacsek Sándor kéri, hogy a távirásztanokat utoljára hallgassák ki. Egyben több új védelmi tanut jelent be s indítványt tesz a tanúk kihallgatásának technikai beosztása tárgyában.

Vázsonyi: A királyi ügyész három vádtanú kihallgatásától lemondott. Ennek okának kell lenni és éppen azért most már ő kéri annak a három tanunak a kihallgatását.

Györffy Gyula kéri a vád által becsatolt okiratokat és táviratokat a védelemnek betekintés végett kiszolgáltatni.

A bíróság úgy határoz a felvetett indítványokra, hogy a királyi ügyész által újabban beterjesztett, az államvasutak igazgatóságától kiállított felhatalmazást tudomásul veszi s a többi becsatolt okiratot és táviratot a bűnper anyagához csatolja. Ami azt a három tanut illeti, akiknek kihallgatásától a királyi ügyész elállott, de azoknak kihallgatását Vázsonyi kérte, ezek kihallgatását a törvényszék elrendeli.

Ami pedig Györffy ezen indítványát illeti, hogy a védők a becsatolt okmányokat megtekinthessék, ezt a bíróság megengedi.

Dr. Rác Dezső: Bizonyítani kívánja, hogy a vádlottak padján ülő 13-as bizottság, az április 16. és 17. gyűléseken, szavazatbőrséggel lett megválasztva a tömeg által és hogy a választáson egy 33 névből álló névsor került elő és ezek közül került ki a 13-as bizottság. Ennek bizonyítására több új tanut jelent be.

Az ügyész kivánságához képest a törvényszék azonnal megkezdte intézkedését a budapesti posta- és táviratigazgatóságokhoz, hogy

az nyomban tegye át azokat a táviratokat a bírósághoz, melyeket a 13-as bizottság a vidékre elküldött.

Györffy: Az egész mozgalomra vonatkozó táviratokat érte az elnök ur? Elnök: Csak azokat a táviratokat, melyek a mostani vádlottak expedáltak. Györffy: Magántáviratokat is? Elnök: A mi a mozgalomra vonatkozik.

Györffy: Ezen határozat ellen semmi ségi panaszt jelentek be.

Következnek a tanúkihallgatások. Első tanu Kolossa Géza rendőrfelügyelő.

Elnök: Ismeri a vádlottakat?

Tanu: Részben.

— Patinca Lajost ismeri?

— Igen.

— Mutassa meg. (A tanu rámutat Potincára.)

— Tud ön arról valamit, hogy Potinca lemondott a bizottsági tagságról?

— Csak akkor tudtam meg, mikor már le volt tartóztatva.

— Mikor zárta le a rendőrség a pályaudvart?

— Április 20-án.

— Igaz, hogy Potinca jelentkezett a szolgálataira?

— Igaz, többen is jelentkeztek.

Pollacsek közbeszól. De nem eresztették be a kapun.

Tanu: Ott van egy portás, emellett egy rendőr állott, ki mindenkit be engedett, kit a postás legitimált.

Bakonyi: Tudtára adták e a vasutasoknak, hogy ezen a kis kapun bemehetnek.

Tanu: Ezt nem tudom.

Turesányi: Mondja meg a tanu ur, izgalott voltam én mindig.

— Nem.

— Kiket eresztettek be a kis kapun?

— Volt egy rendelet, amely szerint csak akiknek igazolványuk van, azok mehetnek be.

Sarlay: Tudja-e tanu, hogy én még cédulával sem mehettem be, pedig 9 éve ott lakom.

Tanu: Ez igaz.

Potinca: Mikor be akartam menni, ön azt kérdezte: van-e igazolványom, mikor meg akartam mutatni, el akarta kobozni egész tárcámval együtt és mikor ellenszegültem, átadott egy rendőrnök és letartóztatott.

Kolossa: Mert nem az új igazolványt, hanem egy régi igazolványt mutatott fel. Ez 19-én délután 5 órakor történt.

Landler: Ön délután 5 óráról beszél, holott én tudom, hogy ön ekkor a klubban kártyázt?

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

Elnök: Hallotta ön, hogy Turesányi dühösen azt mondta a pályaudvaron levő rendőröknek, hogy ennek folytatása lesz?

— Nem emlékszem.

Sarlay: Emlékszik-e, hogy én megjelentem a rendőrségnél megtudni, engedélyezve van-e a gyűlés, hol azt a választ kaptam, hogy ezt Garlathy rendőrtiszt mondhatná meg, ki Ó-Budán lakik. Ekkor Ó-Budára mentem és mire visszajöttem, késő este volt, ön pedig úgy beszélt, hogy én a délutáni órákban dühösködtem ön előtt.

— Ez tévedés.

— Erre nem emlékszem pontosan. Györffy: Kitélt kapta ön a rendeletet, hogy a pályaudvart elzárja?

— A főkapitány utólag.

— Irásban vagy szóval?

— Irásban is, szóban is.

Milyen utasításokat kapott ön, hogy kiket bocsásson be?

A kik a bebocsátásra igazolványt nyertek.

Tény az, hogy 20-án elzárták a pályaudvart, ekkor még igazolványról szó sem volt.

Tanu: Ez a rendelet később jött csak. Györffy: Hounnan tudták önök, kit kell beereszteni.

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

Tanu: Csak vasutast.

— Potinca is jelentkezett, azt miért nem eresztették be?

a folyó hó 10-én elvész, tehát 10-én már nem lehet fedeztetni. Ez az intézkedés azért vált szükségessé, hogy a 3 évet kiszolgált katonákat, kiket a rendkívüli viszonyok miatt a fedeztetési állomás fenntartására és a ménék kellő gondozására végett az országos lövésztűz érdekében vissza kellett tartani; a nagyobb nyári munkaidő bekövetkezése előtt, vagyis legkésőbb június hó 15-ig családjukhoz visszabocsátani lehessen.

— (Elítélt verekedő.) Sulyos testi sértés és hatóság elleni erőszak büntette miatt állott tegnap Ziboró Szimion győrmónostori lakos a kir. törvényszék, mint büntetőbíró elöl. Azzal volt vádolva, hogy a múlt év december 21-én Győrmónostoron a kisbíró, Burka Györgyöt, — ki tőle az évi szokásos papi bért követelte — egy huszárral egy feje békítette, hogy a törvényembere három hétig fektűt bele. Vádolt beismerte az ellene emelt vádat, miért is a törvényszék 3 havi fegyházra és 60 korona kártérítésre ítélte el. Vádolt a büntetés enyhítése végett felbevezet.

— (Az E. K. E. turista osztályának ülése.) E. hó 4-én (szombaton) d. u. 5 órakor tartotta az E. K. E. turista osztály nagy érdeklődés mellett havi gyűlést, Gyöngyösi Béla elnöke alatt. A gyűlés néhány keblű elintézte után a Torda-hasadék és a Szent László forrásnál végzendő munkálatokat és utjelzéseket állapította meg. A révi turista-ut és az újonnan felfedezett c-epköbarlang jelzőtábláinak felállítását és a barlang felfedezési munkálatainak folytatását végezték e hó 29-ére egy kirándulás rendezését határozták el. A Tusnád földtől a Szt. Anna-árhoz vezető utak színezése és a jelzőtáblák feliratainak megállapítása végett bizottság küldetik ki. Ezután megállapították a nyári kirándulások sorrendjét.

— (Cirkusz.) A Dworcsák-féle cirkusz, mely hetek óta folytatja előadásait, holnap tartja utolsó és bucsú előadását. A ritka, választékos műsort emelni fogja a hangulatos hirdetés, mely szerint 100 koronát kap mindaz, ki az előadás alatt nem nevet. Ezen utolsó előadásra felhívjuk a közönség figyelmét, mert ez egy-egy szerszám jutalmajátéka az u. n. ostoba Augustusnak.

— (Feloszlott szociálista gyűlés.) Ily cím alatt lapunk tegnapi számában a rendőrségi sajtókönyv nyomán megírtuk, hogy a szociálisták vasárnapi gyűlését a rendőrség embere feloszlatta, mert ott Tatai Gyula a törvények ellen és a sztrájk mellett ígért. A kolozsvári szociálista párt fontosnak tartja tulajdoni annak, hogy pártjukról a nagyközönség törvénytelenséget ne tételezzon fel, felkért benaöket annak konstataására:

hogy Tatai Gyulát szónoklatában félbeszakította ugyan a rendőrtisztviselő, de mikor nézett megmagyarázta szavai jelentőségét, akkor megnyugodott, hogy azokban törvénytelenség nincs, továbbá, hogy csupán Müller Gyulától vonta meg a szót, mert a rendőrtisztviselő eljárását kritizálta. Való igaz, hogy a rendőrtisztviselő lefoglalta a határozati javaslatot dacára, hogy az eddig számos gyűlésen elfogadott és hetek óta képezi a sajtóban publikálás tárgyát, de mikor ez a lefoglalás megtörtént, akkor már a gyűlésnek vége is volt, mert fél 7 órára járt az idő. Nagyon természetes, hogy a határozati javaslat lefoglalását ígért felkiáltásokkal kísérték a jelen voltak és épp Tatai Gyula volt az, aki kérte a tömeget, hogy csendben és rendben oszoljanak szét, ami meg is történt. A sajtóiroda tehát ezek szerint elfordított közölte a tényeket a lapokkal, ami nagy hiba és annak megtörténnie nem szabad. A szociáldemokrata-párt különben feljelentést tesz a rendőrtisztviselő ellen, hivatalos hatalommal való visszaéléseért és röpíratot bocsát ki a rendőrség ellen a legközelebbi napokban.

— (A magyarlápósi hitelszövetkezet közgyűlése.) A magyarlápósi hitelszövetkezet e hó 12-én tartja évi rendes közgyűlést. A hitelszövetkezet mérlege nagyon szép eredményt mutat fel, amennyiben a szerény bevételek között mozgó szövetkezet mérlege a múlt évről 5016 kor. 58 fillért mutat fel. A szövetkezet immár kilencedik esztendeje folytatja áldásos működését Barabás Samu ottani ev. ref. lelkész buzgó elnöke mellett.

— (Irgalmazatok.) Kassai Vidor, a nyugalomba vonult jeles komikus, váci magányában elgondolkodott azon, hogy hány emberi temetnek el tetszalottként. S e gondolatokból megszületett egy ballada, melyben felhívja az emberiséget, hogy vigyázzanak a tetszalottakra. A körlevél, melyben a »költemény« egy felhívással együtt szétküldötte, a boldogult emlékeztető Földvári Jakab »magántudós« stílusára emlékeztet és megbocsát nekünk a tiszteltetlemetlő komikus, a ki a színpadon annyi vidám órát szerzett nekünk, hogy ezt az emberiség javára történt és elkövetett elme-feltárást sem vesszük túlságos komolyan. Nem vagyunk hajlandók ugyanis elhinni, hogy az orvosi tudomány mai fejlettségénél, élő embereket temetnének el. Am — mivel a sajtó lelkiismeretére bízva az intelem kellő publikálását — mi megnyugtadjuk a mien-

ket és Kassai Vidor nevében figyelmeztetünk mindenkit: »irgalmazatok a tetszalottaknak.«

— (Véletlen szerencsétlenség.) A kolozsmezei Híde-Szamos községben szombaton majdnem végzetes szerencsétlenség történt. Astyilán Szimion híde-szamosi gazda kezében ugyanis tisztogatás közben revolvere elsült és gyomrába furdott. A szerencsétlenül járt gazdát beszálították a kolozsvári Karolina kórházba, a hol az orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a 9 milliméteres kaliberű revolvergolyó Astyilán belet ronsolta össze. A golyót még eddig nem sikerült kivenni.

— (Elkobzott szemérmest sértő fényképek.) Tegnap egy sarki rendőr egy automatában közzsemlére tett szemérmest sértő pornográf termékeket fedezett fel. A lelkiismeretes rendőr azonnal feljelentette az esetet a rendőrségen, honnan egy őrmester a helyszínére ment ki azt a fénykép-automata tulajdonosától, Hirsch Józseftől, az Erzsébet fürdő társbérletjéről elkobozta. Hirsch ellen a büntető eljárást folyamatba tették. Felhívjuk a rendőrség figyelmét a város több más helyén is közzsemlére kitétt a közérkölcsliséget veszélyeztető szemérmestlen képekre.

— (Szerencsétlenség fürdés közben.) A dévai tanítóképző-intézet néhány növendéke néhány nappal ezelőtt fürdőzni ment a Marosnak a rendőrség által is veszélyesnek jelzett helyére. Nagy Sándor, az intézet első éves növendéke meggondolatlanul, fejével lefelé ugrott a vízbe. A szerencsétlenül ifjú egyenesen a folyó fenekéből kiálló fatörzsekhez esett, mely valóságos skalpróvást végzett a fiatal ember fején. A fejbőrt felhasította és a fin arcára húzta. Mire Nagy Sándor felugrott a vízből, egész feje vérről volt borítva és arca végtelenül elváltozott. A kórházban dr. Mészáros vette gondozás alá a szerencsétlenül fiatal embert, fejbőrt visszahúzta a fejére és összevarrta. Az orvosok remélik, hogy a fiatal embert visszaadhadják az életnek, de a gondatlanság nyomai arcán mindig láthatók lesznek.

— (Elűtött pénzvesztés.) Ily címen tegnap hírnökre vonatkozólag az illető hordár felkért bennünket annak konstataására, hogy nem 3 nappal, de három héttel ezelőtt kapott egy ismeretlen úrtól egy levelet kézbesítés céljából. A címzettet nem tudta feltalálni, dacára szorgos keresésének és az idő alatt elvesztette a levelet. Néhány nappal ezelőtt a címzett jelentkezett nála és ő őszintén megmondotta, hogy elvesztette a levelet. Erre történt azután a feljelentés.

— (Szakosztályi ülés.) Kolozsvár sz. kir. város törvényhatósági bizottságának szakosztályai tegnap délután ülést tartottak Szvacsina Géza polgármester elnöke mellett. A fellegrvári és Rákóczy-utí vizvezetékre vonatkozólag elhatározottat annak létesítése, mivel annak költségei a telektulajdonosok által biztosított, ugy, hogy a városra ezáltal semmi megterhelés nem származik.

— (Kirábólt kriptá.) A hunyadmezei Hondó községben eddig ismeretlen tettesek párját ritkító vakmerőséggel rabolták ki a gör. kei. temetőben levő Pipos család sírboltját. A rablók kiasva a kripták kőbejáratait, a kripták belsejébe hatoltak s ott a volt Zarándvármegye főispánja nevének koporsóját felfestették s a benne levő ékszereket ellopák. A vizsgálatot nagyon megnehezíti az a körülmény, hogy az ellopott ékszerek mennyisége és minősége és a család jelenleg élő tagjai előtt ismeretlen.

— (A »ránkör.«) Lengyel József verekedésért már többször büntetett földmives legény, Balay András mezőőr pacsirta-utcai lakos összes ablakait betörte. Szerencsétlenségre az egyik ablak alatt aludt Balay 4 éves fiacskája, kinek az arcát és homlokát a rásélt üvegdarabok megsebesítették. Balay félt kiemenni, de másnap jelentést tett a rendőrségen, ahol elmondta, hogy ő semmit sem vett el a legénynek, hanem társait lucerna lopás miatt feljelentették s e miatt viseltetik oly nagyfokú ellenszenvvel minden mezőőrrel szemben. Az rendőrség gondjaiba vette a »ránkörös« legényt.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, kedden, június 7-én:

Az »Uránia« első előadása.
Az éjjeli nap országa.

Kezdeté fél 8-kor, vége 10 kor.

Holnap, szerdán, június 8-án:

Az »Uránia« második előadása.

BERLINI ÉLET.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor.

Kedd: Az Uránia 1-ső előadása: Az éjjeli nap országa.

Szerda: Az Uránia 2-ik előadása: Berlini élet.

Csütörtök: Az Uránia 3-ik előadása: A modern asszony.

Péntek: Az Uránia 4-ik előadása: A föld körül Szibérián át.

* Hangverseny. A bukaresti opera nagyhírű baritonistája, Corfescu Miklós hangverseny körülményében városunkban is hangversenyt rendez ma este a Vigadó nagyszalójában. A híres baritonista műsorán Wagner, Schuman, Rossini és — Erkel: »Hunyadi Lászlója« is szerepel. Ezenkívül román népdalokat is fog a kiváló énekes előadni. A kritika a művész eddigi körútján a legnagyobb elismerés hangján nyilatkozott Corfescu énekéről. A zongorakíséretet Opris-Gerber Aurelia kisasszony zongoraművész látja el. A hangverseny kezdete este 8 órakor. Jegyek Neumann M. főtéri üzletében váltathatók.

* Az »Uránia Színház« teljes föl szerelésével megkezdte, hogy ma, kedden megkezdje 4 estére terjedő vendég szereplését. Első előadásul ma »Az éjjeli nap országa« című darab kerül színre, melynek tanulságos s a mellett gyönyörű képei az »Uránia« egyik legnagyobb sikerű előadásul szolgálnak. A bérlek jegyeit minden előadásra délelőtt 10 óráig fentartja a pénztár.

* Hajduk hadnagya, Rajna-Czobor narysikerű operettje, mely a Magyar Színházban egyfolytában érte meg 50-ik előadását, lesz a legközelebbi énekes újdonság, melyet e hó 11-én, azaz szombaton a Nyári Színház évadját fogják megnyitni. A Hajduk hadnagyaiban az egész énekes személyzet el van foglalva, főszereplők: Kassai, Székely, Károlyi Leóna, Tibor Lóri és Harkányi Gizella lesznek.

Táviratok

A delegációkhoz.

Budapest, június 6.

Jekelfalussy felvilágosítást ad arról, hogy a monarchia nem ellenségeskedik egyetlen hatalommal szemben sem.

Rakovszky, Lovász, Okolicsányi felszólalásai után, elnök bezárja a vitát.

Műnrich előadó reflektál az elhangzottakra, mely után általánosságban, majd részleteiben is elfogadják a javaslatot.

Ezután megalakították a hetes albizottságot.

Jókainé a királynál

Budapest, június 6.

Ő felsége ma kihallgatáson fogadta özv. dr. Jókai Mórnt, aki a király részvétét köszönte meg.

A szerbiai királygyilkosság évfordulója.

Budapest, június 6.

Belgrádból jelentik: E hó 11-ét, a királygyilkosság évfordulóját a templomokban, iskolákban, mint a baza megszüaditásának napját megünneplik.

A sztrájkbizottság tárgyalása.

Budapest, június 6.

Egyik tanu azt vallja, hogy Potinca mindennap megjelent a pályaudvaron, hogy szolgálatot teljesítsen. Turchányi összetett kezével könyörgött a tömegnek, hogy álljanak szolgálatba.

Két tanu megerősíti ezt a valamást és kijelentik, hogy a tömeg megakart lincselni a sztrájkbizottságot.

A délutáni tárgyaláson Bauer Károlyt hallgatták ki. Ő volt megbizva a táviratok elfogásával, felolvass három táviratot, mely szerint az egyikben tudatják a sztrájk kimondását; a másikban a hetes jelzés megadását rendelik el, a harmadikban kéri a kartársakat, hogy szüntessék be a szolgálatot, mert kétezer vasutat letartóztattak.

A hivatalos aláírás nincs és tanu azt sem meri állítani, hogy ezek a táviratok tényleg leadattak.

Tábori Kornél hírlapíró vallja, hogy jelen volt az április hó 18-án tartott altiszti gyűlésen. Soha még hírlapírói pályája alatt olyan igazított gyűlést nem látott. Juszti óva intette a tömeget a tulzástól. Turchányi pedig egyre azt hangsúlyozta, hogy ne kövessenek el törvénytelenséget.

Azt tapasztalta, hogy a sztrájk vezetésétől mindazok visszahúzódtak, a kik annak előkészítésében tényleges rész vettek. A gyűlésen minden altiszt a sztrájkot követelte.

Az ügyész felolvassa a »Pesti Napló« akkori számát, melybe Tábori Kornél írta a tudósítást és elmentmondást lát a cikk és a vallo-más között, ennél fogva a tanu meg-hiteltesét mellőzni kéri. A védők kijelentik, hogy a tanu meghitelte-tését követelik.

A bíróság mellőzi azt.

Dr. Wilhelm ügyvéd vallja, hogy a tömeg elégtelen volt. A vádlottak közül többen, amint a demokrata kör tagjai a klubban voltak és kérték Vázsonyit, vezesse őket a miniszter elé.

Dózsa Miksa azt vallja, hogy a tömeg szinte fenyegetően viselkedett a sztrájkbizottsággal szemben.

Vázsonyi Vilmos: Kéri, hogy idézzék meg Hock Jánost és Batthyányi Tivadar gróft tanuképen való kihallgatás céljából. A bíróság ezt elrendeli, mire a tárgyalást mára halasztották.

Az orosz-japán háború.

Legújabb hírek.

Budapest, június 6.

Párisból jelentik: Ide az a hír érkezett, hogy szombaton éjjel elfogták Kurokit, a japán hadvezért. A hír megerősítése azonban késik.

Londonból jelentik: A japánok már szinte Port-Arthur falánál vannak. Az oroszok a védelemre nagy előkészületet tesznek és különösen azon dolgoznak, hogy a tenger felől szabadabb tegyék a várost.

A cár megparancsolta, hogy az orosz hadseregnek csupán egy feladata lehet most: Port-Arthur felmentése, mert ha Port-Arthur el-esik, nagy belső zavargások várhatók Oroszországban. Lammsdorff elbocsátása befejezett tény; de Kuropatkin is kegyvesztett lett.

A mult hó 31-én nagy ütközet volt. 4000 orosz megtámadott 1400 japánt, a kik visszaverték az oroszokat. 200 orosz halott és 200 sebesült maradt a csatában.

A japánok különben még három pozícióból kivetk az oroszokat, a kik a harc közben kitértek a fehér zászlót. A japánok erre beszüntették a tüzelést és közelebb nyomultak, mire az oroszok kezdetek ujból tüzelni. A japánok közül többen megsebesültek, de amint nagyobb elszántsággal támadtak most már az oroszokra, a kik végre is megfutottak a nagy roham elől.

Zászlószentelés Bécsben.

Bécs, június 6.

Tegnap délelőtt szentelték be a bécsi lövészeget lövöldjén az új lövészzászlót, melynek szalagját ő Felsége ajándékozta. Jelen voltak az ünnepségen Szalvator főherceg, Blanka főhercegnő zászlóánya, a főparancsnokok, a városi parancsnokok, a rendőrség fejei, a polgári és katonai hatóságok képviselői, számos egyet és egyleti képviselő. Az első szegeket a zászlórúdba a főhercegi pár ütötte be. A zászlószentelést több napig tartó lövészverseny követi. Magyar egyletek képviseltek Jania budapesti főlövészmeister, továbbá dr. Schütze, Stiele és Schuster Fehért templomból.

Horvát pártügyek.

Eszék, június 6.

Dr. Vinkovics radikális képviselő nyílt levélben kijelentette, hogy végkép kilép a horvát jogpárt kötelékéből és hogy egyelőre nem esatlakozik egyik tartománygyűlési ellenzéki párthoz sem. Dr. Vinkovics képviselő kilépését a pártvezetőség indolenciával indokolja, a mely ismételt felszólítás dacára sem hívja egybe az évi gyűlést. Biztosra veszik, hogy az Obzor-párt szétforgácsolódik, mert népszerűtlensége miatt minden támaszát elvesztette a népben. Hir szerint az új ülésszakra új ellenzéki párt alakult.

REGÉNY.

Az ál-mandarin.

Írta: Hyan Hans.

Fordította: Jeanette.

Amerikai—chínai detektív-regény a jelenkorból. (4)

II.

Igen igen, bólintott a bankár szomorúan, »de hiszen ma reggel ön is beszélt valami hasonlatosságról, mely Pretorius és egy ön által megfigyelt egén közt fennáll.

»Valóban Mr. Ekhard, alirigh! Ha azonban az ön Pretoriusnak élő hasonmása vette fel a három milliót, akkor mit gondol az eredeti Pretorius eltűnéséről?«

Midőn a detektív az »szegét megnevezé Ekhard fájdalmasan összererezett.

Sőtén elmerengve mondá azután. »En semmit sem magyarázhatok meg és semmit sem tudok!... annyit tudok és mondhatok, hogy tönkrement ember vagyok, ha ön vissza nem szeretheti ismét a pénzt — akkor bizony koldus vagyok!...«

Ez minden... Tönkre vagyok téve!« Sajnálkozva tekintett a detektív a bankárra, kinek életerős alakja ezen fél nap alatt megtört aggyastán lett.

Bevezettem házamba ezen embert — mondá Mr. Ekhard halkán, — inkább önmagához mint máshoz beszélve, asztalomnál esett és ha megnyerő egyéniségét néztem, fényes jövőjére gondoltam, úgy sokszor gondoltam arra, hogy ő lenne talán az, a kivel Nelly hugom boldog lehetne... ah Mr. Marris, nagyon fájdalmas, ha egyetlen óra, összes reményeinket és egy egész élet munkáját tönkretesz.

Es az öreg ur heves zokogásra fakadt.

A detektív kibén hiányzott ez a szentimentális érzélgés, mégis szánalmat érzett a kétségbeesett fájdalom láttára.

Megragadá a bankár kezét és meghatva mondá:

— Bátorság sir! Még nincs minden elvesze.

Meglehet győződve, hogy a Pinkerton cég életfeladatán tűzendi ki, önt pénzéhez visszasegíteni!

Természetesen már mindkét Gentleman lakásán voltak, de a legcsekélyebb jel sem vall ilyen cselszövőnyes elutaszást.

Erthető is! Mert egy ügyes gazember sem fogja börtöndzsomagolás és hasonló ostobasággal elárulni, hogy szándékában van néhány száz mérftöldnyire távozni. Tudakozódásunk származásuk és előéletükre, sem derített ki semminemű terhelést sem, legfeljebb, hogy Fergesthin nagy nőbarát volt. De hiszen sok ember az, anélkül, hogy piszkos ujjait más pénztárcája után nyujtaná ki... nem kell azonban elcsüggednie Mr. Ekhard, ügynökeink, mint egy méhkas úgy rajzanak New-York és környékén, sürgőyeink minden világlatjukra szétkúdtették és minden óra hozhat felvilágosítást, sőt talán önnek a pénzt is.

Felélt reménygyel pillantott Mr. Ekhard a detektívre.

— Mondja meg, Mr. Marris őszintén, komolyan hiszi, hogy Pretorius él még?

— Na Sir, három millió dollár nem ok, hogy agyonlője magát!

— Ah, ön nem ért engem.

— Ertem, értem Sir! Ön azt gondolja, hogy segédje egy összeseküvés áldozata.

A bankár helyeslőleg intett.

— Nos, — felelé mosolyogva a detektív — amennyiben ön szívósan ragaszkodik e fellevéséhez, nem akarom megfosztani ettől, bár őszintén szólna az én fellevésem nem ez... nem bizony, mondá miközben orciupái rezegtek a felindulástól, okos tekinteti szemével pedig erősen a bankár szemébe nézett.

— Ha bebizonyítható lenne, hogy nem az ön Mr. Pretorius Pája volt, ki a cheket a banknál átszolgáltatta, akkor... igen akkor, talán nincs kizárva a lehetőség, hogy ön a bankot a három millió dollár összeg még egyszeri kifizetésére beperelhetté.

(Folyt. köv.)

Felolós szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉR.

Magyar Számitoló

és Pénzváltó Bank

erdélyrészi fiók-osztálya

Kolozsvár, Mátyás király tér 29. sz.

— (Bánffy-palota.) —

A nyári időnyre a magán pénztárak (safe deposit) használatára 3 hav időtartamra

külön bérletet nyit!

Már 10 korona csekély díjért rekeszek bérelhetők.

A fürdőző és elutazó közönségnek ajánlja hitelleveit és utalványait a világ minden piacára.

Törlesztéses jelzalog-kölcsöneit

bérházakra és földbirtokra a legversenyképesebb feltételek mellett

Tökebefektetés saját kibocsátásu

4%-os zálogleveleit,

melyek katonai házassági biztosítékra a legalkalmasabbak.

3309 1—10

Diszokmannyal kiténtetve!

Bernáth E. Sándor varrógép kerékpár

nagy raktára és hangszér-üzlete a m. kir. posta- és táv. szállítója Kolozsvár.

Összes áruimat havi részletezésre is adom és azokért 5 évig felelek. — Szakszerű villamos világítással és metereforre berendezett mechanikai műhelyemben a javításokat gyorsan és jutányos árban készítem. Nikkelezéseket, különféle színi emallírozásokat saját fűrdőmben és kemenczében állítok elő.

Kerékpárkölcsönöző osztályt tartok fenn! Telefon 412.

Képes árjegyzéket adok bármelyikre!

Sz.: 3405/1904.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Császár Dávid kolozsvári kereskedő végrehajtónak Benedek Laura kolozsvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 154 korona 42 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben az árverést elrendelte a Kolozsvár városi kir. járásbírósa területén levő Kolozsvárt és határán fekvő és a kétharmad részben végrehajtást szenvedők és egyharmad részben az 1881. é. t. cz. 156-ik §-a alkalmazásával Benedek Juliska társulajdonos nevével felvett kolozsvári 1014. sz. telekjegyzőkönyvben A + 1. rendszám, 2120. hrsz. egész házastelekre 750 korona becsértékben, valamint a kolozsvári 1693. sz. tjkvben A + 1. rendszám, 2118. és 2119. hrsz. egész házastelekre és kertre 1569 korona becsértékben mint ezennel megállapított kiállítási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904. évi június 28. napján d. e. 10 órakor a helybeli igazságügyi palota, Honvéd-utca (földszint) 54. számú szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árban alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsértéknek 10%-át bántárpénzül készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiállított kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántárpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályzat elismervényét átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, tkvi hatósága.

Kolozsvárt, 1904. évi március hó 27-én.

Szentkirályi,
kir. törv. bír.

3331 1-1

HOGY EGÉSZSÉGÜNKET ÓVJUK, IGYUNK

K-IMPÉR

„RÉPÁTI“

BÁTHORI-FORRÁS
ÉRVÉNYES
GYÓGY-ÁSVÁNYVIZET

M. kir. Belsőügyminiszteri rendelet
6691/VIII. 1890. szám.

Világhírű

csigaretta hüvely

„Le Gaut“ a legjobb!

Egyedül fűrakár:

Körösi Akos

fűszer, csemege, bor, ásvány-
víz és festék kereskedőnél

KOLOZSVÁRT, Deák Ferenc-utca.

Sámson Géza

uri-, női- és gyermeklábbeli üzlete
Kolozsvárt, Jókai-utca 5. szám alatt.

3291 Van szerencsém a n. é. közön- 10/10
ség b. tudomására hozni, hogy

Jókai-utca 5. szám alatt

e hó 1-től a mai kor igényeinek
megfelelően berendezett

czipész üzletet

nyitottam, melyben szakmeretemenl fogva
a legkényesebb izléseknek is megfelelő uri-,
női- és gyermek czipőket készítek. — Üz-
leti elveimet a szakszerű izléses, pontos és
e mellett jutányos áru munkára fektetem,
s minden igyekezetem oda irányul, hogy
nagyrabecsült megrendelőim a legnagyobb
mértékben kielégüljenek és üzletemben állandó
vevőként tisztelessen, miért is a n. é.
közönség szíves pártfogását kérve fizetletem

Sámson Géza.

Ujság
KiadóvállalatGOMBOS FERENCZ
Kolozsvár, Egyetem-utca 7.

ELSŐRANGU

„Lyceum“

Könyvnyomda

Az erdélyi részeken legjobb hírnév-
nek örvendő Lyceum-nyomdánál négy
gyorsasajtóval és a legmodernebb gé-
nyeknek megfelelő betűanyaggal sze-
reltem fel, így, hogy a könyvnyomdai
munkák kiállítása tekintetében nemcsak
a helyi, hanem bármely fővárosi nyom-
dával szemben is kiállok a versenyt.

Videki megrendelések leg-
gyorsabban eszközöltetnek.

Eladó telkek

a vasuti gyalogjárón tul, baloldalt,
utczasorban, egészen a Nádas-fürdőig,
ezen bekerített telek felosztva
házhelyeknek 400² vagy nagyobb területekben
jutányos áráért eladók.

Értekezhetni lehet: **B. Bak Lajos-nál Malom-
utca 28. sz.**

Ping-Pong (asztali tennis) és Croquet-játékok.

TENNIS-felszerelések!

Lawn-Tennis teljes felszerelések 80 k.-tól feljebb.

Lawn-Tennis Raketek a világhírű bostoni Wright and
Ditson cégtől „The Star“, „The Hub“, „The Longwood“,
„The Park“, „The Champion“, „The Surprise“ darabon-
ként 6 koronától 40 koronáig minden sulyban.
Raket présék 1, 2 és 4 rakethez.
Raket tokok vitorlavászonból és vízmentes Gummi
szövetből 2 kor. 50 fillértől 8 koronáig.
Raket állványok egyszerű és fényezett kivitelben.
Raket conserváló olaj és lack.

Gummihüvely és sza-
lag raket nyélre.
Tennis-hálók kender-
szinegéből — kátránnyal
vízmentesítve, a leggye-
szerűbbtől a legjobb kivi-
telig, ugyszintén feszítő-
sodronnyal.
Hálószerítő oszlopok
és feszítő kötelek.
Tennis-pálya bekerítő
háló kender-szinegéből,
kátránnyal, vagy hor-
gonyosodronnyal □ mé-
terenként.

Tennis labdák:

Championship F. H. Ayers „The Falcon“
„The Standard“ Wellfried Terrakotta
„Star“ Wellfried Regulation bevont

Labdaszedő hálók, Labdagyjító kosarak, Pálya jelzők stb.

Tennis czipők Gummi vagy

Tennis ingek, övek, sap-
kák és kalapok

Utazási cikkek:

Plaidek légpárnák, kézi és láda-
bőröndök, kocsitakarók stb. stb.

Fényképező készülékek!

Állványos, kézi és zseb
fényképező gépek! Nagyító készülékek
Lencsék (objektívek)
és pillanat-zárak!

Minden méretű:
Fényérzékeny üveglemezek:
Lumier Ideal „AGFA“
Germania Ringler kifejlesztő, rögzítő és színező
Agfa Schleisner vegyszerek, ol-
dátok.
Hélios E. Schatterra.
Kodak és Agfa gérfilmei

Fényérz. másoló-papírok:
Dr. Kurz matt és fényes
Celloidin papírok.
Dr. Leiner-féle fényes-
és matt Celloidin papír
ívekben és felvágva!
Celloidin- és Brom-
ezüst levezelő lapok.
Velox, Lenta, NPG,
Germania, Electro,
Bromezüst papírok.

Fényképezési lámpák, másoló keretek,
üveg és porcellán fűrésztő talak, Car-
tonok, Passepartout és Albumok stb.

Ugyszintén a fényképezéshez szük-
séges — itt fel nem sorolható —
kellékek dus választékban találhatók.

Valódi angol- és
francia illatszerek! Állandó nagy raktár
Grammophonokban
és gramphon-lemezekben

Vesszőből fonott kézi- és uti-kosarak belelve és beleletlenül, betéttel vagy a nélkül.

BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE.

Államadósság, közkölcson.	Mai záró árfolyam	
	Pénz	Áru
Magyar aranyjárdék	—4%	117.30
kor. járdék	3 1/2	89.30
kor. járdék	—4	97.25
Áll. köl. vaskapucéj. kr.	—3	82
1870. nyereség. kölcs. 100 frt	206	209
Horv.-Sz. reg. kárt.-kötv. 4	101.50	102.50
M. földteremt. kötv. 4	98	99
Horv.-Sz. reg. 4	38.50	99.50
Tiszai és szeg. nyer. köl. 4	161	164
Horv.-Sz. jelz. föld. kötv. 5	98.75	98
Convertált adom. koronaj. 4	99.50	100.25
Egyes osztr. jár. papir. 4	190	200
„ „ „ „ „ 4	152	154
Osztr. aranyjárdék 4	118.50	119
koronajárdék 4	99.20	99.70
áll. sorsj. 1854. 3	135	190
1860-ból 500 frt 4	152.50	154.50
1860-ból 100 frt 4	182	185
1864-ből 100 frt 4	256	260
1864-ből 150 frt 4	256	260
Bos.-hercz. orsz. k. 1895. 4	96	97
„ „ vasuti 1898. 4 1/2	100.50	101.50
„ „ 1902. 4 1/2	100.50	101.50
Budapest f. v. kölcs. 4 1/2	96	96.75
Bdpest székes f. v. kölcs. 4	96	96.75
Temes-Béga v. szab. köl. 4	98	99
Záloglevelek, elsőbbségek.		
Belv. tkp. r. t. kor. ért. 4 1/2	100.50	101.50
Egyesült f. v. tkptár 4 1/2	99.50	101
korona ért. 4	98	99
Kisbirt.-orsz. földh.-int. 34 év 5	102.75	103.75
50 1/2 évre kor. ért. 5	102.75	103.75
50 1/2 évre — 4 1/2	101	102
M. agr. és j. szőlők. kötv. 4	98.75	97.75
járdekkéjegy 4 1/2	101.25	102.25
záloglev. k. 4 1/2	100.75	101.75
M. földhitel osztr. ért. 4 1/2	—	—
„ „ „ 41 é. 4	99.30	100.30
„ „ kor. é. 50 évre 4	98.40	99.40
„ „ kor. é. 63 évre 4 1/2	88.50	89.50
„ „ szab. és talajjav. 4	98.20	99.20
Magy. jelzálog-hitelbank 4 1/2	100	101
„ ugyanaz 50 évre 4 1/2	100	101
„ „ 4	95	96
„ 50 évre kor. é. 4	97.25	98.25
M. orsz. közp. t.-p. 4 1/2	100.50	101.50
M. t.-p. k. jelz. bankja 4 1/2	100.50	101.50
„ „ „ közv. kötv. 4	101	102
„ „ „ 4	97	97.25
Pesti haz. tp. közs. k. 4 1/2	100.25	101.25
„ „ „ kor. é. 4	98.50	99.50
Pesti m. keresk. bank 4 1/2	100.25	101.25
„ „ „ kor. é. 4	98.50	99.50
„ „ „ közs. k. vizf. 110 frt 4	107	108
„ „ „ 105 k. 4	99.50	100.50
Adria tengerh. r. t. 4 1/2	100	101
Bpest-közüti v. t. 4	99.75	100.75
Bpest villamos v. vasut 4	98.50	97.50
Bpest-pécsi vasut 4	98	99
Kassa-oderb. 1889. ez. 4	99	100
„ 1889. ar. 4	118	119
Bankok részvényei.		
Angol-Osztrák bank 5%	279	280
Budapesti bankgyűléslet 5	100	104
Első magyar iparbank 5	342	346
Fiumei hitelbank 5	136	138
Hazai bank részv.-társ. 5	210	212
Hermes m. ált. v.-ü. r. t. 4	240	260
Horvát orsz. jelzálogbank 5	230	235
Magy. agrár- és jár.-b. rt. 4	450	460
Magy. általános hitelbank 5	747.50	748
Magy. jelz.-hit.-bank l. kib. 5	550	575
Magyar kereskedelmi r. t. 5	560	565
Magy. kir. sz. Osztálysorsj. 1700	1800	1800
Magyar leszámítolóbank. 5	451	451.50
M.-tak.-p. közp. jelz. bankja 5	1030	1070
Osztrák hitelintézet 5	640.50	645
Osztrák-magyar bank 5	1620	1630
Pesti m. keresk. bank 5	2750	2760
Takarékpénztárak.		
Belvárosi tak.-pénzt. r. t. 5%	223	224
Budapest III. kerületi 5	—	—
Budapest-Erzsébetvárosi 5	—	—
Bud. tp. és orsz. zálogk. rt. 415	420	420
Egyesült Bpest fővárosi 2310	2315	2315
Magy. ált. tak.-pénzt. rt. 565	575	575
Magyar orsz. központi 1565	1580	1580
Pesti hazai első tak.-p. 20900	21000	21000
Biztosító társaságok.		
Bécsi biztosító társulat 5%	430	440
Bécsi élet- és jár.-bizt. társ. 5	600	615
Első m. ált. bizt.-társ. 8390	8450	8450
Fonciére rész. bizt. int. 5%	246	249
Magy. jég- és viszontb. rt. 5	308	312
„ Nemzeti baleset bizt. rt. 5	240	250
Pannonia viszontb. int. 2325	2425	2425
Gőzmalmok.		
Konkordia malom 180	190	190
Első budapesti malom. 1060	1080	1080
Erzsébet malom. 430	435	435
Luiza malom. 220	230	230
Pesti henger malom. 800	820	820
Molnárak és sütők malma. 375	385	385
Pesti Viktória malom. 470	488	488
Különféle vállalatok.		
Bp.-sztr.-lőrinc téglagyár rt. 305	315	315
Egyes. téglá- és cement gy. 5%	70	73
Esz.-magyarorsz. közszénb. 5	220	224
F.-m. orsz. bányá és kohómű 5	482	485
Kőbányai gőztéglagy. rt. 1095	1045	1045
Közszénb. és téglagy. rt. 470	472	472
Rákosi téglagyár 150	150	150
Magyar aszfalt részv.-t. 5%	128	129
Magy. ált. közszénb. rt. 278	282	282
Magy. kerámiagyár rt. 5	130	135
Salgó-tarjáni közszénb. 5	532	534
Ujlaki téglá- és mészegező 320	325	325
Első m. gazd. gépgyár rt. 5	150	160
„ Danubius m. hajógy. rt. 5	179	180
Ganz és társa v.-ö. r. t. 3130	3260	3260
Magy. vag. és gép. r. t.		
Nicholson gépgyár r. t. 205	215	215
Rima-mur. S.-t. vasmű r. t. 5%	488.50	489.50
Schlick-féle gépgyár 358	362	362
Athenaum 195	200	200
Franklin-társulat 500	505	505
„Pallas“ irod. és ny. r. t. 2700	2800	2800
Pesti könyvnyomda r. t. 570	590	590
Ált. vagon-kölcsönző r. t. 5%	325	335
Bihar-Szilágyi olajipar r. t. 350	360	360
Brassó cellulose gyár 303	307	307
Budapesti ált. vil. r. t. 205	215	215
Első magyar betűöntő r. t. 550	550	550
Első magy. gyapjum. gy. 2350	2400	2400
Első magy. rész.-serfőző 475	495	495
Első magy. sertéshiz. r. t. 500	510	510
Első magy. szálloda r. t. 2600	2700	2700
Fiumei rizshántó és kem. gyár 900	950	950
Gschwind féle szeszgyár 215	225	225
„Hungaria“ mültárgya-gyár 275	282	282
Kőbányai polg. serfőző r. t. 1570	1600	1600
M. cukoripar részv.-társaság 350	360	360
Magy. vasuti forgalmi rt. 5%	289	291
Magyar villamossági r. t. 5	560	565
Nemzetközi villamos társ. 5	500	520
Nemzetk. wag.-kölcs. r. t. 5	480	481
Adria tenger haj. rt. 573	574	574
Budapesti közuti vaspálya 350	360	360
„ „ „ „ „ 329.50	330.50	330.50
Bpesti vill. városi vasut 5%	185	190
Bpest-úpest-riksp. vill. vasut 68	69	69
Déli vasut 855	865	865
Cs. és kir. dunagőzh. társ. 5%	378	383
Kassa-oderb. vasut 4%	406	407
Magyar gácsországi vasut 5	634	634.50
Osztr. magy. államv. 5	—	—
Sorsjegyek.		
Bazilika sorsjegy 19.50	21.50	21.50
„ „ osztr. felülbély. 21	23	23
Bécsy. ny.-k 1874-b. 508	525	525
Budavári sorsj. 165	175	175
„ „ osztr. felülbély. 170	180	180
„ Jó sziv“ egyes. sorsjegy. 1	11	11
„ „ osztr. felülbély. 10	11	11
Magy. vörös-kereszt 26	28	28
„ „ o. felülb. 29	31	31
Olasz vörös-kereszt 42	44	44
„ „ o. felülb. 46	48	48
Osztr. vörös-kereszt 54	56	56
Osztrák hitelintézet sorj. 465	475	475
Pálffy-sorsjegy 160	170	170
Pénznemek és váltók.		
Arany. magy. v. o. vert 11.35	11.43	11.43
Ném. b. bankj. (100 mrk.) 117.22	117.57	117.57
Francia b. (100 frank) 95.25	95.52	95.52
Olasz bankj. (100 lira) 95	95.30	95.30
Papirrubel darabonként 2.53	2.54	2.54
Váltók London, 10 font st. 239.40	239.80	239.80
„ német bankp. 100. m. 117.30	117.60	117.60

Nyomatott: Gombos Ferencz Lyceum-könyvnyomdájában, Kolozsvárt.